

Arrest

nr. 350 225 van 13 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2026.

Gelet op het oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN loco advocaat J. WALDMANN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 10 juni 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 12 december 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 21 januari 2026 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) 1976 in Maquela Do Zombo, Uige. Sinds 2010 woont u in Luanda. In 2013 huwde u met F. K.. Jullie bouwden samen een huis waarin jullie ook

samenwoonden. Uw beide ouders zijn overleden, alsook uw twee zussen. De twee kinderen van uw overleden zus woonden bij u in. U verkocht voeding op de markt en uw echtgenoot werkte voor de politie waar ook zijn broer D. S. chef was. Uw schoonbroer was tegen uw huwelijk omdat u en uw echtgenoot nooit kinderen kregen. Hij wou dat uw echtgenoot van u zou scheiden en hij een andere vrouw zou zoeken.

In 2013 kreeg uw echtgenoot een hogere rang bij de politie. Uw schoonbroer D. – die naast politiechef ook generaal was – en een andere collega, E., waren tegenstanders van zijn bevordering. Hieruit ontstond een conflict dat jaren zou aanslepen. Op 1 mei 2022 werd uw echtgenoot 's ochtends opgebeld. U merkte dat hij ongerust was, maar hij zei dat hij het u die avond zou uitleggen. 's Avonds kreeg u een telefoontje met de boodschap dat uw echtgenoot overleden was. Zijn dood werd onderzocht en er werd vastgesteld dat zijn dood een ongeluk was en dat hij gedood werd door een verdwaalde kogel. Na de begrafenis hoorde u het gerucht dat uw echtgenoot door een collega gedood zou zijn. U kon achterhalen dat het volgende gebeurd was: Uw echtgenoot was samen met D. en E. iets gaan drinken. Het kwam op een gegeven moment tot een discussie. E. was dronken en schoot uw echtgenoot dood.

Na het overlijden van uw echtgenoot, wou zijn broer D. niet dat u in het huis bleef wonen. Hij probeerde u te doen vertrekken en bedreigde u verschillende keren. In de nacht van 30 augustus 2022 werd u thuis overvallen. Gemaskerde mannen mishandelden u, verkrachtten u, en namen de eigendomsdocumenten van het huis mee. U werd wakker in een ziekenhuis en bleef daar een drietal weken. Toen u werd binnengebracht was uw situatie danig ernstig dat uw baarmoeder verwijderd werd. U hoorde van uw buurvrouwen dat er nog steeds mannen naar uw huis kwamen om u te zoeken. Nadat u uit het ziekenhuis ontslagen werd dook u onder in een kerk bij een pastoor genaamd D. A..

Naast het huis had u nog een grond die geld waard was. Uw schoonbroer wou die grond en bleef u om die reden zoeken en ook bedreigen. U bleef ondergedoken in de kerk tot uw vertrek uit Angola bijna drie jaar later. In die periode kwamen ze ook in de kerk zoeken en maakten ze soms ruzie met de pastoor. Zelf ondervond u gedurende die tijd geen persoonlijke problemen. U besloot dat u Angola wou verlaten en vroeg hiervoor hulp aan de pastoor. Hij wou u wel helpen maar had hiervoor geld nodig. U moest zich ook gedragen als zijn vrouw en dus seksuele betrekkingen met hem hebben. Hij herinnerde u eraan dat u nog een grond had, waarna hij u hielp om u de grond te verkopen. Vervolgens organiseerde hij uw reis.

Op 8 juni 2025 verliet u Angola. U reisde met uw eigen paspoort onder uw eigen naam. D. A. reisde met u mee tot in België. Toen u hier met de bus toekwam vertrok hij met al uw documenten (waaronder uw paspoort).

Op 10 juni 2025 diende u in Brussel een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart (1); een document over uw paspoort (2).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) werd opgemerkt dat u problemen had met uw gezicht en uw gehoor. U bij het CGVS naar uw medische situatie gevraagd, verklaart u problemen te hebben met uw tanden en met uw oren (CGVS, p. 8). U zou ook een probleem hebben met uw bloed, namelijk HIV. Verder zou u ook nog problemen ondervinden vanwege een operatie die u onderging. U verklaart in behandeling te zijn voor uw HIV. U daarna gevraagd of u fysiek in staat bent om het onderhoud af te leggen bevestigt u. Daarna benadrukt de dossierbehandelaar nog eens dat u het zeker moet zeggen als u zich niet goed zou voelen. U gewezen op de problemen met uw gehoor, en u daarna gevraagd of u (de tolk en de dossierbehandelaar) goed kan horen bevestigt u dat u het goed kan horen nu (CGVS, p. 9).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door uw schoonbroer, D. N., die generaal was en chef bij de politie, door E., de collega die uw man vermoordde. Tevens vreest u de pastoor die er vandoor ging met uw geld. (CGVS p. 17, 31.)

1. U maakte niet aannemelijk dat u inderdaad vreesde vermoord te worden door twee politieagenten, waaronder een generaal. (CGVS p. 16-18)

- U bent overvallen op 30 augustus 2022 en vertrok pas op 8 juni 2025, dus laatstijdig, uit Angola (CGVS p. 12, 19).

- Het is bovendien weinig aannemelijk dat u zich drie jaar lang schuil kon houden voor uw vervolgers, zeker nu ze wisten naar welke kerk u ging, wie uw pastoor was en zelfs met hem ruzie kwamen maken terwijl ze u zochten (CGVS p. 30). Zeker gezien hun positie, kan niet worden aangenomen dat zij u na drie jaar nog

steeds niet zouden gevonden hebben in uw kerk, indien zij u werkelijk nog zochten, zoals u verklaart (CGVS p. 23, 24).

- U beweert dat u eerder geen middelen had om Angola te verlaten, echter zijn uw verklaringen hierover eveneens volstrekt onaannemelijk: zo stelt u dat de overvallers in augustus alle documenten uit uw huis meenamen, behalve het document van de grond in Kilamba, aangezien u dat ene document aan een buurman had gegeven om voor u te bewaren (CGVS p. 19, 20). Er kan dan ook geenszins aangenomen worden dat u zich pas na jaren onderduiken zou herinneren dat u een stuk grond bezat dat u kon verkopen, zeker aangezien u juist ondergedoken leeft omdat u vervolgd werd doordat u eigenaar bent van de grond (CGVS, p. 24).

- U stelt zelfs dat uw schoonbroer u ook na uw vertrek nog steeds komt zoeken bij u thuis, om de grond in handen te krijgen en dat hij niet weet dat de grond al verkocht is (CGVS p. 24). Het is evenmin waarschijnlijk dat uw schoonbroer, een politie-generaal (CGVS p. 18), zou blijven zoeken naar iemand die het land reeds verliet, maar er maanden na u vertrek nog niet zou zijn achtergekomen dat u het land verliet en de grond verkocht.

- U bent bovendien tegenstrijdig over het gegeven dat uw schoonbroer zou weten dat de grond al dan niet verkocht is, aangezien u eerder in het onderhoud juist verklaarde "toen hij doorhad dat ik die grond had verkocht, dat was ook de reden waarom hij mij aan het volgen was".

Nu u uw vervolging door de twee politieagenten niet aannemelijk kon maken, kon u evenmin aannemelijk maken dat u moest onderduiken bij D. en met zijn hulp het land verlaten. Bijgevolg komt uw vrees voor hem eveneens op de helling te staan. U bent bovendien eveneens tegenstrijdig in uw verklaringen over hem (zie supra).

2. Uw initiële verklaringen voor de DVZ verschillen op cruciale vlakken van uw verklaringen voor het CGVS, in die mate dat er aan uw asielrelaas bij geen enkel geloof meer kan worden gehecht.

- Bij DVZ verklaarde u dat u problemen had met de vrienden van uw overleden partner. Deze zouden achter u aan hebben gezeten nadat ze uw partner vermoordden. Ze dachten dat u de informatie van uw partner had en kwamen bij u thuis naar zijn documenten vragen, onder andere van zijn werk. Ze namen alles mee, sloegen en verkrachtten u, waarna u wakker werd in het ziekenhuis. (Zie administratief dossier, Vragenlijst CGVS, vraag 5.)

- In tegenstelling tot uw verklaringen voor het CGVS, vermeldde u voor de DVZ dus niets over een huwelijk (zie CGVS p. 10), noch over een schoonbroer die u zou vervolgen omdat hij op uw huis uit was. U noemde ook E. niet bij naam. (Zie Vragenlijst CGVS en verklaring DVZ.) Het feit dat u uw twee vervolgers, die de kern van uw asielrelaas uitmaken (CGVS p. 17), niet vermeldde bij de DVZ, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Niet alleen vermeldde u bij DVZ uw twee vervolgers niet, u vermeldde evenmin de reden waarom ze u vervolgden. E. zou immers verholgen zijn geweest over de promotie van uw echtgenoot (CGVS p. 18, 22) en uw schoonbroer zou eveneens ontevreden zijn geweest over de rang van uw echtgenoot, en bovendien op zijn eigendom (huis en grond) uit zijn geweest (CGVS p. 18, 21, 22).

- U stelde bij DVZ dat u in de provincie Uige woonde, in Maquela do Zombo en dit heel uw leven, van bij uw geboorte, tot aan uw vertrek (verklaring DVZ, pt. 10 en). Voor het CGVS stelt u dan weer dat u sinds 2010 in Luanda woonde (CGVS p. 11).

- Ook over uw vertrek uit Angola bent u volstrekt tegenstrijdig. U stelde voor DVZ dat D. A., de persoon die u hielp Angola te verlaten, u versierde in de kerk en wilde dat u met hem trouwde. U heeft hem niet moeten betalen voor zijn hulp bij uw vertrek, maar had seksuele relaties met hem, zodat hij u zou helpen. (verklaring DVZ, pt. 32). Voor het CGVS stelt u echter dat D. A. de ongehuwde pastoor van uw kerk was (CGVS, p. 14, 15) en u naar hem toeging nadat u het ziekenhuis verliet (CGVS p. 16). U dook drie jaar onder in de kerk, had geen middelen en kon niet naar buiten, tot u bedacht dat u nog een grond had om te verkopen. (CGVS p. 29.) De grond werd gekocht en u gaf de helft aan de pastoor (CGVS p. 20), die u in België achterliet (CGVS p. 21). U haalt nu helemaal niet aan dat u een seksuele relatie met hem had en stelt slechts dat u als zijn vrouw moest doorgaan om de documenten in orde te brengen (CGVS p. 31).

3. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat u Angola legaal verliet.

U kon Angola verlaten terwijl u reisde onder uw eigen naam met uw eigen paspoort. Er kan niet worden ingezien waarom u het risico zou lopen zich met uw eigen paspoort aan te melden bij de Angolese autoriteiten indien u door een hoge generaal bedreigd en gezocht werd. Deze vaststellingen bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola. Ook dient opgemerkt te worden dat u op 29 augustus 2023 een nieuw paspoort ontving (N...) terwijl u volgens uw verklaringen ondergedoken zat. Deze constatacie bestendigen voorgaande vaststellingen aangaande uw vrees.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw identiteitsgegevens worden niet in vraag gesteld. Wel dient benadrukt te worden dat u tot op heden geen paspoort heeft voorgelegd.

Verder dient nog opgemerkt te worden dat u geen documenten heeft neergelegd ter staving van uw medische problemen. Tijdens uw onderhoud werd u er drie keer op gewezen dat u deze documenten zo snel mogelijk aan het CGVS moest bezorgen (CGVS, p. 8, p. 34). Bijgevolg kan uw medische situatie in deze beslissing niet in rekening gebracht worden. Los daarvan na voor de volledigheid gewezen worden op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale

beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek aan te vragen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen. Conform artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In haar verzoekschrift voert verzoekster een manifeste appreciatiefout en de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het redelijkheidsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te zijn met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Ze bespreekt hierbij de gedeelde bewijslast. Voorts zet verzoekster de toekenning van de vluchtelingenstatus ondergeschikt aan de subsidiaire bescherming uiteen.

Doorheen haar verzoekschrift verwijst verzoekster naar en citeert ze fragmenten uit algemene landeninformatie, rechtsleer, persartikels, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ), van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- een medisch document in hoofde van verzoekster van "*Gesundheitszentren, Rotenbergplatz Eupen, Noctua Kelmis*";
- een medisch document in hoofde van verzoekster van "*St. Nikolaus Hospital Eupen*" van de dienst Radiologie van 28 oktober 2025;
- een medisch document in hoofde van verzoekster van "*Gesundheitszentren, Rotenbergplatz Eupen, Noctua Kelmis*" van 23 september 2025;
- een medisch document in hoofde van verzoekster "*Document de prise en charge- Médicaments*" van Fedasil van 21 oktober 2025.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) werd opgemerkt dat u problemen had met uw gezicht en uw gehoor. U bij het CGVS naar uw medische situatie gevraagd, verklaart u problemen te hebben met uw tanden en met uw oren (CGVS, p. 8). U zou ook een probleem hebben met uw bloed, namelijk HIV. Verder zou u ook nog problemen ondervinden vanwege een operatie die u onderging. U verklaart in behandeling te zijn voor uw HIV. U daarna gevraagd of u fysiek in staat bent om het onderhoud af te leggen bevestigt u. Daarna benadrukt de dossierbehandelaar nog eens dat u het zeker moet zeggen als u zich niet goed zou voelen. U gewezen op de problemen met uw gehoor, en u daarna gevraagd of u (de tolk en de dossierbehandelaar) goed kan horen bevestigt u dat u het goed kan horen nu (CGVS, p. 9).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster kan met de verwijzing naar de medische documenten bijgebracht middels haar verzoekschrift geen ander licht werpen op bovenstaande terechte bevindingen.

De Raad wijst er immers op dat in de bijgebrachte documenten wordt gemeld dat verzoekster HIV-seropositief is alsook last heeft van buikpijn en Fedasil haar medicamenten ten laste neemt doch hieruit blijkt geenszins dat verzoekster ten tijde van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. De Raad merkt op dat er in geen geval kan worden vastgesteld dat de medische staat van verzoekster een impact zou hebben gehad op haar vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen.

De Raad merkt op dat in casu geen stukken voorliggen waaruit blijkt dat verzoekster aan enig neuro-psychologisch onderzoek is onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat zij lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat zij ten gevolge van haar medische problemen niet bij machte was om haar persoonlijk onderhoud in het kader van haar verzoek om internationale bescherming te volbrengen.

Uit niets in de weergave van haar persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat verzoekster niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. De Raad wijst erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat er zich geen noemenswaardige problemen voordeden tijdens het onderhoud en verzoekster geen problemen ondervond om haar verklaringen uitgebreid en gedetailleerd uiteen te zetten en concreet te antwoorden op de gestelde vragen. Bovendien verklaarde verzoekster dat het goed ging met haar, zij fysiek in staat was om het interview te doen, zij de protection officer goed hoorde waarbij zij niet aangaf of er met iets rekening gehouden kon worden zodat het onderhoud aangenamer/gemakkelijker zou verlopen ondanks de melding dat zij het moest zeggen als er iets zou zijn (persoonlijk onderhoud van 12 december 2025, p. 2, p. 8- 9). Bovendien blijkt uit de notities van haar persoonlijk onderhoud dat verzoekster alles kon vertellen en zij de tolk goed begreep (persoonlijk onderhoud, p. 3, 9, 33).

Daarenboven maakte verzoekster in het kader van de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” behoudens het gegeven dat zij slechthorend is geen gewag van andere medische problemen die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van 5 november 2025).

Ten slotte moet opgemerkt worden dat niet wordt geduïd welke steunmaatregelen er hadden genomen kunnen worden, noch wordt er concreet toegelicht welke invloed deze op de beoordeling zouden hebben.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de conclusie van verweerder bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten gerespecteerd werden en dat zij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van de oude artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Angola gedood te worden door haar schoonbroer die generaal en chef was bij de politie en door de collega die haar man heeft gedood. Tevens vreest verzoekster de pastoor die haar bestolen heeft.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat:

i) verzoekster niet aannemelijk maakte dat zij inderdaad vreesde vermoord te worden door twee politieagenten, waaronder een generaal:

a) zij is overvallen op 30 augustus 2022 en vertrok pas op 8 juni 2025, dus laattijdig, uit Angola;

b) het is bovendien weinig aannemelijk dat verzoekster zich drie jaar lang schuil kon houden voor haar vervolgers, zeker nu ze wisten naar welke kerk zij ging, wie haar pastoor was en zelfs met hem ruzie kwamen maken terwijl ze haar zochten. Zeker gezien hun positie, kan niet worden aangenomen dat zij verzoekster na drie jaar nog steeds niet zouden gevonden hebben in haar kerk, indien zij haar werkelijk nog zochten, zoals verzoekster verklaart;

c) verzoekster beweert dat zij eerder geen middelen had om Angola te verlaten, echter zijn haar verklaringen hierover eveneens volstrekt onaannemelijk: zo stelt zij dat de overvallers in augustus alle documenten uit haar huis meenamen, behalve het document van de grond in Kilamba, aangezien zij dat ene document aan een buurman had gegeven om voor haar te bewaren. Er kan dan ook geenszins aangenomen worden dat verzoekster zich pas na jaren onderduiken zou herinneren dat zij een stuk grond bezat dat zij kon verkopen, zeker aangezien zij juist ondergedoken leeft omdat zij vervolgd werd doordat zij eigenaar is van de grond;

d) verzoekster stelt zelfs dat haar schoonbroer haar ook na haar vertrek nog steeds komt zoeken bij haar thuis, om de grond in handen te krijgen en dat hij niet weet dat de grond al verkocht is. Het is evenmin waarschijnlijk dat verzoeksters schoonbroer, een politie-generaal, zou blijven zoeken naar iemand die het land reeds verliet, maar er maanden na haar vertrek nog niet zou zijn achter gekomen dat zij het land verliet en de grond verkocht;

e) verzoekster is bovendien tegenstrijdig over het gegeven dat haar schoonbroer zou weten dat de grond al dan niet verkocht is, aangezien zij eerder in het onderhoud juist verklaarde *“toen hij doorhad dat ik die grond had verkocht, dat was ook de reden waarom hij mij aan het volgen was”*. Nu verzoekster haar vervolging door de twee politieagenten niet aannemelijk kon maken, kon zij evenmin aannemelijk maken dat zij moest onderduiken bij D. en met zijn hulp het land verlaten. Bijgevolg komt verzoeksters vrees voor hem eveneens op de helling te staan. Verzoekster is bovendien eveneens tegenstrijdig in haar verklaringen over hem;

ii) verzoeksters initiële verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) verschillen op cruciale vlakken van haar verklaringen voor het CGVS, in die mate dat er aan haar vluchtrelaas geen enkel geloof meer kan worden gehecht:

a) bij de DVZ verklaarde verzoekster dat zij problemen had met de vrienden van haar overleden partner. Deze zouden achter haar aan hebben gezeten nadat ze haar partner vermoordden. Ze dachten dat verzoekster de informatie van haar partner had en kwamen bij haar thuis naar zijn documenten vragen, onder andere van zijn werk. Ze namen alles mee, sloegen en verkrachtten verzoekster, waarna zij wakker werd in het ziekenhuis;

b) in tegenstelling tot verzoeksters verklaringen voor het CGVS, vermeldde zij voor de DVZ dus niets over een huwelijk, noch over een schoonbroer die haar zou vervolgen omdat hij op haar huis uit was. Verzoekster noemde ook E. niet bij naam. Het feit dat verzoekster haar twee vervolgers, die de kern van haar vluchtrelaas uitmaken, niet vermeldde bij de DVZ, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van haar verklaringen;

c) niet alleen vermeldde verzoekster bij de DVZ haar twee vervolgers niet, zij vermeldde evenmin de reden waarom ze haar vervolgden. E. zou immers vervolgen zijn geweest over de promotie van haar echtgenoot en haar schoonbroer zou eveneens ontevreden zijn geweest over de rang van haar echtgenoot, en bovendien op zijn eigendom (huis en grond) uit zijn geweest;

d) verzoekster stelde bij de DVZ dat zij in de provincie Uige woonde, in Maquela do Zombo en dit heel haar leven, van bij haar geboorte, tot aan haar vertrek. Voor het CGVS stelt verzoekster dan weer dat zij sinds 2010 in Luanda woonde;

e) ook over haar vertrek uit Angola is verzoekster volstrekt tegenstrijdig. Verzoekster stelde bij de DVZ dat D. A., de persoon die haar hielp Angola te verlaten, haar versierde in de kerk en wilde dat zij met hem trouwde. Verzoekster heeft hem niet moeten betalen voor zijn hulp bij haar vertrek, maar had seksuele relaties met hem, zodat hij haar zou helpen. Voor het CGVS stelt verzoekster echter dat D. A. de ongehuwde pastoor van haar kerk was en zij naar hem toeging nadat zij het ziekenhuis verliet. Verzoekster dook drie jaar onder in de kerk, had geen middelen en kon niet naar buiten, tot zij bedacht dat zij nog een grond had om te verkopen. De grond werd gekocht en verzoekster gaf de helft aan de pastoor, die zij in België achterliet. Verzoekster haalt nu helemaal niet aan dat zij een seksuele relatie met hem had en stelt slechts dat zij als zijn vrouw moest doorgaan om de documenten in orde te brengen;

iii) ten overvloede opgemerkt kan worden dat verzoekster Angola legaal verliet:

a) verzoekster kon Angola verlaten terwijl zij reisde onder haar eigen naam met haar eigen paspoort. Er kan niet worden ingezien waarom verzoekster het risico zou lopen zich met haar eigen paspoort aan te melden bij de Angolese autoriteiten indien zij door een hoge generaal bedreigd en gezocht werd. Deze vaststellingen bevestigen de ongeloofwaardigheid van haar vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola. Ook dient opgemerkt te worden dat verzoekster op 29 augustus 2023 een nieuw paspoort ontving (N...) terwijl zij volgens haar verklaringen ondergedoken zat. Deze constatacie bestendigen voorgaande vaststellingen aangaande haar vrees.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas

en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoekster volhardt in haar verklaringen op het CGVS en verwijst naar algemene landeninformatie inzake Angola doch brengt hiermee en met haar loutere kritiek op verweerders appreciatie en terechte gevolgtrekkingen waarmee zij het niet eens is, geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in de beschikbare informatie en de door haar geschetste context en afgelegde verklaringen.

Verzoekster brengt met de benadrukking van haar medische toestand en de middels het verzoekschrift bijgebrachte medische stukken geenszins dienstige elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande terechte weigeringsmotieven noch haar tegenstrijdige, onaannemelijke en gebrekkige verklaringen kunnen verschonen. De Raad wijst op de pertinente bevindingen onder 2.3.2. (supra) en merkt op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die vanaf het begin nauwkeurige en consistente verklaringen kan afleggen over kernelementen van zijn vrees en zaken die er rechtstreeks mee in verband staan.

Waar verzoekster in tegenstelling tot tijdens de administratieve procedure thans in het kade van haar beroepsprocedure medische documenten bijbrengt, kan de commissaris-generaal bijtreden waar die met reden motiveert dat de aangevoerde medische problematiek geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie overigens reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Immers toont verzoekster in casu geenszins aan dat zij omwille van haar medische toestand zou worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat haar op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontegd of opzettelijk worden geweigerd.

Geheel ten overvloede herinnert de Raad er nog aan dat voor de beoordeling van zijn medische problemen verzoeker gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad meent tot slot samen met verweerder dat de door verzoeker op het CGVS neergelegde documenten omtrent haar identiteit - hetgeen op zich niet wordt betwist - geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

2.3.3.2. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoekster ingeroepen vrees.

De Raad meent dat verzoekster zich dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet (heden artikel 4, vijfde lid van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347)).

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven, is er geen reden om verzoeksters relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat zij in Angola geen (staats)bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen. Ook is artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan oud artikel 48/4, § 2, a), b) de omzetting is.

2.3.4. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont met de verwijzing naar algemene landeninformatie omtrent het juridische systeem, de beperkte onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, de politiecorruptie, het buitensporig geweld, de vervolging van mensenrechtenactivisten, de mensenrechtensituatie en het politiegeweld in Angola niet aan dat er heden in Angola een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde oud artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. De in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie heeft geen betrekking op een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.3.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin maakt verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU